

Het nieuwe daten.nl

Daten via internet lijkt redacteur Fleur maar niks. Niets nieuws aan en bovendien te onpersoonlijk, denkt ze. Totdat ze op het wereldwijde web drie geheel nieuwe datingconcepten ontdekt, waar ze live flirt met 'mooie mensen', met leuke singles een echt café in duikt en zelfs een 'Nieuw Mens' wordt.

TEKST FLEUR BAXMEIER ILLUSTRATIE YTJE - UNIT C.M.A.

"He Fleurtje! Da's toevallig zeg, jij ook hier. Kijk, dit berichtje stuur ik op deze datingsite weleens rond, in het kader van altijd prijs: 'Dag dame, je zoektocht kan wat mij betreft opgeschort worden. Ik ben een leuke man met wie je altijd iets kunt beleven. (...) Word jij hier ook warm van? Ik hoor graag van je, Harold.'"

Moesten onze voorouders zich behelpen met ouderwetse contactadvertenties vol onbegrijpelijke afkortingen, vandaag de dag ligt er voor zoekende singles een wereld aan datingsites open. Van One Hello, Relatieplanet en D-date tot Parship, Etnodating en Lexa: alleen al in Nederland zijn er zo'n tweehonderd datingsites waarop ongeveer 1,3 miljoen singles staan ingeschreven. En dan kan het gebeuren dat je op een doodgewone woensdagavond plotseling een berichtje van een (getrouwde!) oud-werknemer van je vader in de inbox van je datingsite treft.

Licht geschokt herlees ik zijn berichtje een paar keer. Deze bezette kerel die onlangs papa is geworden van zijn eerste kindje verstuurt in het kader van 'altijd prijs' berichtjes via een datingsite? Mannen als Harold zijn precies de reden waarom ik datingsites altijd heb gewantrouwd en dacht dat alleen wanhopige, oerlelijke en op eenmalige seksuitstapjes beluste mannen zich op dergelijke sites inschreven. Maar misschien is dat slechts een vooroordeel en is Harold nèt die ene rotte appel die het voor de rest van de eerlijke, lieve wél single mannen verziekt.

Aangestoken door enthousiaste verhalen van vriendinnen die via internet hun droomprins hebben gevonden, de behoefte aan ander gezelschap dan mijn hond tijdens lange winteravonden én het feit dat er maar liefst drie verrassende nieuwe datingsites zijn opgericht (daar zal toch wel één normale man ingeschreven staan die bij mij past?), besluit ik de gok toch te wagen en mezelf in te schrijven. Vastbesloten om mezelf te laten verbazen door wat komen gaat, maar vooral om me niet te laten belazeren door types als Harold.

SPEEDCHATTEN

Paig.nl is een van de drie nieuwe datingsites die direct mijn aandacht trekt. Het beginscherm oogt lekker fris, de manier van 'daten' is vernieuwend. In tegenstelling tot veel andere datingsites draait het bij Paig namelijk eens niet om het invullen en lezen van profieltjes en het uitvoerig bestuderen van bijbehorende fotootjes, maar moet je wachten totdat de computer twee profielen bij elkaar heeft gelegd die 'matchen' en kun je de foto van deze match pas zien als je een tijdje (minimaal tien minuten) met elkaar hebt gechat. Spannend idee!

Om de site nog iets exclusiever te maken, kun je jezelf bovendien niet zomaar aanmelden bij Paig, maar moet je uitgenodigd worden. Gelukkig blijkt vriend G. al een trouw aanhanger, waardoor ik gratis kan inloggen. Voordat ik écht op zoek kan gaan naar mijn Ware Jacob, moet ik echter eerst nog een aantal foto's van andere leden goed- of afkeuren en maar liefst 134 vragen beantwoorden ('Sta je open voor een one-night-stand?') zodat de matching-service een idee heeft van het uiterlijk, karakter en uitstraling van de man die ik zoek.

Een beetje giechelg vanwege de vragenlijst krijg ik na al het invulwerk direct een aantal matches voor mijn kiezen waarmee ik kan 'speedchatten': na drie minuten wordt de chatsessie afgebroken, behalve als we allebei nog langer willen praten. "Wat doe jij voor werk?" vraagt ene Menno (35). "Ik ben verpleegster," lieg ik er geheel tegen mijn principes in lustig op los. "O, leuk, waar?" vraagt Menno. "In Groesbeek," typ ik, om mezelf vervolgens direct voor mijn hoofd te slaan, want hebben ze eigenlijk wel een ziekenhuis in Groesbeek? Waar ligt dat plaatsje überhaupt?

Het gesprek bloedt langzaam dood, maar ik zet door. Want: hoe langer ik met Menno klets, hoe duidelijker de foto wordt die naast het chatvenster prijkt. Wat blijkt? Menno is best een aantrekkelijke man. En hij vindt mij ook 'behoorlijk leuk', meldt hij. Maar gezien

UNDER COVER

het feit dat we elkaar weinig tot niets te zeggen hebben, zoek ik verder. In rap tempo volgen Toon (25), Henry (29), Erik (31), Max (30) en Vincent (34) elkaar op. Dit is léúk! En verslavend, want voor ik het in de gaten heb is het drie uur 's nachts.

In de weken die volgen ontdek ik dat Paiq nog veel meer opties kent dan 'gewoon' chatten alleen: zo komt er een BattleDate als er twee mannelijke matches tegelijk met je willen chatten, kun je zogenaamde IceBreakers (standaard vragen die het ijs breken, zoals 'Waar ben jij aan verstaafd?') naar matches versturen én kan ik zien hoe mijn eigen foto is beoordeeld door de tienduizend andere Paiqbezoekers (gemiddeld een 8,3!). Hartstikke leuk en fijn allemaal, maar één piepklein dingetje begint me steeds meer dwars te zitten: de soorten mannen op Paiq.

De één heeft een snor (bah), de ander weet twintig spel fouten per zin te fabriceren (irritant), weer een ander koopt zijn kleding bij Zeeman (niet mijn huisleverancier) en de allerergste die ik tegenkwam lijkt op een reïncarnatie van Herman van Idols. Niet erg, maar toch: *not my cup of tea*. En dan heb ik het nog niet eens gehad over mijn live date met de in eerste instantie vrij veelbelovende Toon. Tijdens ons contact op Paiq kwam hij over als een trendy man, maar in het bruisende Bijenkorfrestaurant in Utrecht (zijn keuze) bleek hij werkelijk dood- en doodsaaï.

Ook de chatsessies met steeds weer dezelfde vragen ('Wat doe jij voor werk?', 'Waar woon je?', 'Hoe oud ben je?', 'Wat zijn je hobby's?') blijken hun charme na verloop van tijd te verliezen. Alleen mijn aangeboren nieuwsgierigheid naar het uiterlijk van de mannen achter de teksten, maakt dat ik de meeste chatsessies tot minimaal tien minuten probeer te rekken. Na nog een laatste week vruchteloos onzin uitwisselen met mannen waar ik niets mee heb, trek ik de stekker er voorgoed uit. Paiq is weliswaar een datingsite die nét even anders is, maar ook nét even niets voor mij.

VIRTUEEL GEDUMPT

Nee, dan is de site MooieMensen.com in zo'n beetje alles het tegenovergestelde van Paiq. Deze datingsite is alleen toegankelijk voor knappe mannen en beeldschone vrouwen. Kandidaten gaan na aanmelding eerst door een strenge selectie, wat volgens oprichter en tv-radiopresentator Dave Heijnerman 'hoognodig' is: 'Een knappe man of vrouw krijgt op een gewone datingsite meteen zoveel reacties dat het een dagtaak zou zijn om daaruit te moeten selecteren. Op onze site moet de schiffling veel dunner zijn.'

Eerlijk is eerlijk: het klinkt een beetje naargeestig en riekt zelfs naar discriminatie, een datingsite waar mensen met een lelijke kop niet op mogen komen. *Where beauty meets beauty*. Een community voor mooie mensen waar je 'onder de jouwen' bent en waar je niet wordt gestalkt of beledigd door hen die geen afwijzingen kunnen verdragen. Heel verwonderlijk vind ik het dan ook niet dat schrijver Kluun als tegenreactie op MooieMensen.com een website voor lelijke mensen heeft gemaakt: lillekemeense.com, waar alleen lelijkheids welkom zijn. Maar god, ja, ik ben ook geen heilige en na alle mannen met wenkbrauwen als staalkabels, rotte tanden en puistenkoppen die ik op Paiq ben tegengekomen, klinkt een site waar ik alleen maar knapperds ga ontmoeten me als muziék in de oren. Voordat ik me tussen de *beautiful people* kan mengen, moet ik echter eerst door de screening heen: een team met ervaring in de media en de modellenwereld gaat twee foto's van mijn persoonskaart beoordelen en bepaalt vervolgens of ik al dan niet een plekje verdien op MooieMensen.com.

Het duurt één, twee, ja zelfs drie spannende uren voordat het verlossende mailtje van MooieMensen.com in mijn mailbox valt: 'Gefeliciteerd, we waren onder de indruk van de foto's die je ons hebt gestuurd. Ze voldoen aan de criteria om toegelaten te worden tot MooieMensen.com.' Wat die criteria waaraan ik blijkbaar voldoe precies zijn, dat wordt nergens vermeld. En dat kan me eigenlijk ook niets schelen. Net zo min als het me iets uitmaakt dat ik bijna twintig euro moet overmaken om een maand te kunnen spelen op de site. Datan wil ik!

En daten zal ik, zo blijkt als ik krap drie uur nadat mijn profiel op MooieMensen.com is geplaatst inlog. Maar liefst tien berichtjes van knappe vreemdelingen wachten op mij. Een paar zijn standaard flirtverzoeken ('Hey pssst... zin om te flirten') die je met één klik op de knop kunt versturen naar leden die je aanspreken, één toenaderingspoging is afkomstig van eerder genoemde Harold en een aantal berichten zijn zó flauw dat ik ze direct verwijder ('Ben jij die mooie vrouw op wie ik mijn hele leven al wacht?'), maar er zitten ook originele gegadigden tussen.

Tom bijvoorbeeld, die me herkent uit AvantGarde en vraagt of 'hij mijn volgende onderzoeksprojectje wordt', ene Lion die een bijzonder grappig en openhartig berichtje stuurt over van alles en nog wat en ene Lucas, die zo kort en bondig is dat hij me nieuwsgierig maakt. Uitgebreid beantwoord ik alle mails, bekijk de profielen van de mannen die me hebben aangeschreven en stel een aantal geïnteresseerde vragen (het kan niet allemaal van één kant komen, hè) en bestudeer en passant het mannenbestand van MooieMensen.com.

Heel groot is dat bestand nog niet (488 vrouwen en 594 mannen), maar voor een datingsite die krap een maand bestaat toch behoorlijk indrukwekkend. Vooral omdat het gros van de mannen die ik spot er inderdaad bepaald smakelijk uitziet. Echt lang de tijd om de boel te checken heb ik niet, want al na een paar minuten stromen de eerste reacties op mijn verstuurd berichtjes alweer binnen. De inhoud is divers: van ranzig ('Mag ik vanavond met je komen spelen?') en ad rem ('Hier is mijn telefoonnummer') tot lief ('Je lijkt me een heel boeiende vrouw').

Ongeveer een week lang probeer ik alle berichten die ik binnenkrijg (zo'n vijftien per dag) zorgvuldig te beantwoorden, maar dat wordt bijna een dagtaak. Ik besluit het kaf van het koren te scheiden en reageer alleen nog op de berichtjes van Lion (36), Tom (27) en Lucas (32), die begenadigd schrijvers blijken te zijn die dagelijks hele lappen tekst weten te produceren. Dansen, sjansen, ex'en, hobby's, wensen, dromen, spiritualiteit - in een paar weken tijd leer ik 'mijn' mannen steeds beter kennen. En word ik steeds nieuwsgieriger naar hun 'live' verschijning.

Maar dan. Als Lucas me zijn echte naam vertelt, herken ik in hem een van de meest cynische schrijvers van GeenStijl.nl. En laat ik daar nu net geen trek in hebben. Lion wordt me iets te intiem en is misschien toch iets té hippieachtig naar mijn zin. Blijft over: Tom. De knapste, leukste en grappigste van het stel. Maar Tom, mijn fijne Tommie, blijkt opeens verdwenen van MooieMensen.com. Profiel gewist, wég. Na al die moeite, al die berichtjes, alles wat ik hem heb verteld. Het is de eerste en de laatste keer dat ik virtueel ben gedumpt door een Mooi Mens.

HALLO, GEÏNTERESSEERD NIEUW MENS

Ik ben er klaar mee. Met het bekijken van profielen, bestuderen van foto's en het eindeloze uitwisselen van berichtjes. Het kost

enorm veel tijd en waar draait het uiteindelijk op uit? Op helemaal niks. Ik gooi het over een andere boeg en schrijf me in op NieuweMensenLerenKennen.nl (NMLK), de grootste evenementensite van Nederland. Niet de zoveelste webcommunity of datingsite, zo prijzen ze zichzelf aan, maar een meetingpoint voor actieve twintigers en dertigers die elkaar in 'real life' ontmoeten tijdens zelfopgezette evenementen.

Of het nu gaat om een avondje Risken of een bezoek aan een concert, bij NMLK kan het allemaal. Zelfs met tien onbekenden logeren in een pittoresk hotelletje blijkt een mogelijkheid. Dat lijkt me nog even stapje te ver, maar ik meld me wel aan. Vul netjes een paar invulvelden in, lees de algemene voorwaarden en klik op de knop 'Meld aan'. 'Hallo geïnteresseerd Nieuw Mens', lees ik een paar minuten later in mijn mailbox. 'Bedankt voor je aanmelding, maar we kunnen vanwege de grote instroom niet garanderen dat je kunt deelnemen aan NMLK.'

Huh? Nieuw mens? Geen garantie voor deelname? Bijna krijg ik spijt dat ik me überhaupt heb aangemeld bij deze sekteachtige bedoening, maar eenmaal toegelaten als 'Bijna nieuw mens' (proeflid in normaal Nederlands) lonkt toch de uitdaging. Ik lees dat ik me als 'Bijna nieuw mens' gratis kan aanmelden voor twee activiteiten en vijf privéberichten mag versturen naar andere nieuwe mensen. Word ik toegelaten als 'Heel mens' of hoe ze dat ook mogen noemen, dan dien ik vijf euro per maand te betalen voor het 'onderhouden van dit initiatief'.

In mijn inbox vind ik direct twee (standaard?) berichten van NieuweMensen die al tijden actief zijn op de site en vol enthousiasme schrijven over hun ervaringen met NMLK. Ik antwoord natuurlijk niet, zonde van mijn vijf gratis berichtjes, maar bekijk wel aandachtig de lijst met activiteiten. Ik spot heel veel dingen die te maken hebben met eten (restauranttours, kaasfondue-kookavondje, chocoladeproeverij) – en ik ben nu eenmaal niet zo'n eter. Sportieve activiteiten vallen ook af, want daar wordt niemand knapper van. Cabaret of een musical dan maar?

Volgens NMLK-initiatiefnemer Carlo Vuur die me een ongetwijfeld automatisch gegenereerd berichtje stuurt en me daarin mededeelt dat hij 'me niet komt stalken of versieren, maar me gewoon even welkom wil heten omdat hij me eerder op de site online zag', zijn de NMLK-borrels een uitstekend middel om op een ongedwongen manier nieuwe mensen te leren kennen. Een goede tip van Carlo, want laat borrelen nu net wél een van de dingen zijn die ik graag doe. En bijkomend voordeel: er is volgende week een borrel in mijn hometown, Utrecht.

De kroeg waarin het festijn gaat plaatsvinden, café Middelpunt, ken ik niet. Maar dat het aan de saaieste weg van Utrecht zit, belooft weinig goeds. Dat ik tijdens mijn zoektocht naar het café op de voet word gevolgd door een grijzende man die me steeds onderzoekend aankijkt, evenmin. Ik werp hem mijn 'rot op'-blik toe, maar krijg direct spijt van deze actie als ik zie dat ook hij de door NMLK afgehuurde kroeg binnenstapt. Oeps. Ongemakkelijk stap ik naar binnen, waar ik direct hartelijk word verwelkomd door gastheer Carlo. 'Welkom, welkom, Fleur!'

Hij legt me uit hoe het bonnensysteem werkt, vertelt dat hij vanavond ongeveer honderd mensen verwacht waarvan tachtig procent singles en meldt dat hij 'niet begrijpt dat andere mensen niet op het idee van zoiets als NMLK zijn gekomen'. Ik kijk onderzoekend om me heen en spot verschillende kliekjes gezellig pratende mensen, in leeftijd variërend van twintig tot vijftig, qua uiterlijk van

hartstikke hip tot extreem lelijk. Net als in een normaal café, eigenlijk. Met het enige verschil dat iedereen hier graag 'nieuwe mensen wil leren kennen'.

Schuchter sluit ik me aan bij Gerda (32), Jaap (37) en Marco (34) die vlak bij de bar ervaringen uitwisselen over NMLK. De breedgeschouderde Marco (in mouwloos zwart shirt) is al een halfjaar lid en doet aan 'bijna alle activiteiten mee', verlegen Gerda is hier 'voor het eerst, hihi' en de forsgebouwde Marco is vorig jaar één keer op een borrel geweest, maar daarna nooit meer: 'Ik weet ook eigenlijk niet waarom niet.' Toegegeven: eerst voelt het een beetje ongemakkelijk om met een paar wildvreemde mensen in de kroeg te staan, maar het gesprek vlot aardig en de sfeer is relaxed.

Na een paar biertjes voel ik me zelfverzekerd genoeg om door het inmiddels stampvolle café te lopen en lukraak wat mensen aan te spreken. Liefst aantrekkelijke mannen, natuurlijk. Zonder uitzondering reageren alle heerschappen die ik aanspreek geïnteresseerd. Ik voer een aantal geanimeerde gesprekken en merk dat ik dit best een prettige manier van contact leggen vind: lekker ongedwongen, niets moet, alles mag. Uiteindelijk beland ik aan de bar met fotograaf Piet, met wie ik mijn laatste bonnen opmaak én aan het eind van de avond visitekaartjes uitwissel. De volgende ochtend overdenk ik met een lichte kater mijn datingervaringen van de afgelopen weken. Het chatten op Paiq vond ik geweldig, maar de mannen niet. Op MooieMensen.com is genoeg lekkers te vinden, maar of de mannen op die site ook betrouwbaar zijn? Nee, dan is NMLK duidelijk mijn grote favoriet. Door de live ontmoetingen liggen leugens minder snel op de loer én weet je direct wat voor vlees je in de kuip hebt. Perfect voor zo'n wantrouwig type als ik. En Piet? Die zie ik volgende week.